

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Tatlumpu

Ang Oras ng Takot

Jeff Pippenger

2023-12-25

Ang takot ni Belsasar sa mysteryosong sulat-kamay ay tumutukoy hindi lamang sa kanyang kamatayan at sa wakas ng ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia, kundi pati sa puntong iyon sa kasaysayang propetiko kung kailan sinasakmal ng takot ang mga hari ng daigdig. Ang kanilang takot ay idinulot ng “silangang hangin” ng Islam. Ang kanilang takot ay gaya ng sa isang babaeng nagdaramdam sa panganganak, na sa gayon ay nagpapakilala ng isang kirot na unti-unting tumitindi at dumarating nang lalo at lalo pang mabilis. Nagsisimula ang takot sa “oras” ng piging ni Belsasar, bagaman unang dumating ito noong Setyembre 11, 2001. Mula noon, nagsimulang dumulas ang mga hangin mula sa mga kamay ng apat na anghel na humahawak sa mga iyon sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu’t apat na libo. Ang panaghoy para sa Tiro na tinutukoy ni Ezekiel ay naglalarawan sa Tiro sa pamamagitan ng pagtatanong ng propetikong tanong, “Aling lungsod ang gaya ng Tiro, gaya ng nilipol sa gitna ng dagat?”

Ang mga sasakyang-dagat ng Tarsis ay nagsiawit tungkol sa iyo sa iyong pamilihan; at ikaw ay napuno, at lubhang niluwalhati sa kalagitnaan ng mga dagat. Dinala ka ng iyong mga mananagwan sa malalaking tubig; winasak ka ng hanging silanganan sa kalagitnaan ng mga dagat. Ang iyong mga kayamanan, at ang iyong mga pamilihan, ang iyong mga kalakal, ang iyong mga mandaragat, at ang iyong mga piloto, ang iyong mga tagapagsara ng siwang, at ang mga mangangalakal ng iyong mga kalakal, at ang lahat mong mga lalaking pandigma, na nasa iyo, at ang buong iyong kapisanan na nasa gitna mo, ay mangabubuwal sa kalagitnaan ng mga dagat sa araw ng iyong pagkaguho. Mangangatal ang mga nayon sa palibot sa tunog ng hiyaw ng iyong mga piloto. At ang lahat ng humahawak ng sagwan, ang mga mandaragat, at ang lahat ng mga piloto ng dagat, ay bababâ mula sa kanilang mga sasakyang-dagat; sila’y tatayo sa lupa; At iparirinig nila ang kanilang tinig laban sa iyo, at sisigaw nang mapait, at magsasaboy sila ng alabok sa kanilang mga ulo, sila’y magsisigulong sa abo: At lubos silang magpapakalbo dahil sa iyo, at magbibigkis sila ng kayong magaspang, at iiyakan ka nila na may kapaitan ng puso at mapait na panangis. At sa kanilang panangis ay magbabangon sila ng isang panaghoy dahil sa iyo, at mananangis tungkol sa iyo, na sasabihin, Anong lungsod ang gaya ng Tiro, gaya ng nawasak sa gitna ng dagat? Nang lumabas ang iyong mga kalakal mula sa mga dagat, pinuspos mo ang maraming bayan; pinayaman mo ang mga hari ng lupa sa karamihan ng iyong kayamanan at ng iyong kalakal. Sa panahon na ikaw ay mababasag ng mga dagat sa kalaliman ng mga tubig, ang iyong kalakal at ang buong iyong kapisanan na nasa gitna mo ay mababagsak. Lahat ng mga nananahan sa mga pulo ay mamamangha sa iyo, at ang kanilang mga hari ay lubhang matatakot, mababagabag ang kanilang mga mukha. Ang mga mangangalakal sa gitna ng mga bayan ay sisitsit sa iyo; ikaw ay magiging isang kakilabutan, at hindi ka na iiral kailanman. Ezekiel 27:25-36.

Ang Tyrus ang lunsod, o kaharian, na siyang tinatangisan nang mapait ng mga mangangalakal sa lupa, at pagkatapos ay itinatanong nila, "Anong lunsod ang tulad ng Tyrus?" Ginagawa nila ito sa "panahon" kung kailan ang lunsod ay nawasak sa dagat. Sa Apocalipsis kabanata labing-walo, ang patutot ng Tyre, na siyang patutot ng Roma, na nakiapid sa mga hari sa lupa at kinikilala bilang yaong dakilang lunsod na ang paghatol ay dumarating sa isang oras, at sa isang araw, ay siya ang lunsod na nagbubunsod sa mga nananangis na hari at mangangalakal na itanong ang propetikong tanong.

Kaya't sa isang araw darating ang kaniyang mga salot: kamatayan, at pagluluksa, at kagutuman; at lubos siyang susunugin sa apoy; sapagkat makapangyarihan ang Panginoong Diyos na humahatol sa kaniya. At ang mga hari sa lupa, na nakiapid at namuhay nang marangya kasama niya, ay tatangisan at pananaghuyan siya, kapag nakita nila ang usok ng kaniyang pagkasunog, na nakatayong malayo dahil sa takot sa kaniyang pagdurusa, na nagsasabi, Ay, ay, ang dakilang lunsod na Babilonya, ang makapangyarihang lunsod! sapagkat sa isang oras dumating ang iyong kahatulan. At ang mga mangangalakal sa lupa ay iiyak at magluluksa dahil sa kaniya; sapagkat wala nang bumibili ng kanilang kalakal: ang kalakal na ginto, at pilak, at mga mahalagang bato, at mga perlas, at pinong lino, at purpura, at seda, at iskarlata, at lahat ng kahoy na thiyne, at lahat ng uri ng sisidlang garing, at lahat ng uri ng sisidlan na yari sa pinakamamahaling kahoy, at sa tanso, at sa bakal, at sa marmol, at kanela, at mga pabango, at mga unguento, at kamanyang, at alak, at langis, at pinong harina, at trigo, at mga hayop, at mga tupa, at mga kabayo, at mga karwahe, at mga alipin, at mga kaluluwa ng mga tao. At ang mga bungang pinagnasaan ng iyong kaluluwa ay lumayo sa iyo, at ang lahat ng bagay na kaaya-aya at mariringal ay lumayo sa iyo, at hindi mo na ang mga iyon masusumpungan kailanman. Ang mga mangangalakal ng mga bagay na ito, na yumaman dahil sa kaniya, ay tatayo sa malayo dahil sa takot sa kaniyang pagdurusa, na umiiyak at nananaghoy, na nagsasabi, Ay, ay, ang dakilang lunsod, na nabihisan ng pinong lino, at purpura, at iskarlata, at pinalamutian ng ginto, at ng mga mahalagang bato, at ng mga perlas! Sapagkat sa isang oras ang gayong malaking kayamanan ay nauwi sa wala. At bawat kapitan ng sasakyang-dagat, at lahat ng nasa mga sasakyang-dagat, at mga mandaragat, at ang lahat ng nakikipagkalakalan sa dagat, ay nakatayong malayo, at sumigaw nang makita nila ang usok ng kaniyang pagkasunog, na sinasabi, Aling lunsod ang gaya nitong dakilang lunsod! At nagsaboy sila ng alabok sa kanilang mga ulo, at sumigaw, umiiyak at nananaghoy, na sinasabi, Ay, ay, ang dakilang lunsod, na doon ay naging mayaman ang lahat ng may mga sasakyang-dagat sa dagat dahil sa kaniyang karangyaan! sapagkat sa isang oras siya'y nawasak. Pahayag 18:8-19.

Kasama sa pag-aalis ng selyo sa Pahayag ni Jesucristo ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang mensaheng iyon ang ikalawang propesiya ng Ezequiel tatlumpu't pito na nagdadala sa mga patay na tuyong buto na nakahandusay sa mga lansangan sa loob ng tatlo't kalahating araw tungo sa buhay bilang isang makapangyarihang hukbo. Ang mensaheng iyon ay naglalaman ng katotohanang ang Islam ang ginagamit ng Panginoon upang maghatid ng paghuhukom na nagpapatupad laban sa Estados Unidos dahil sa pagpapatupad ng batas sa Linggo. Ang paghuhukom na iyon ay dumarating sa "oras" ng dakilang lindol, na siya ring "oras" nang lumitaw ang sulat-kamay sa pader ni Belsasar. Ang sulat-kamay ang nagbunga ng takot, na inilarawan bilang sumakmal sa lahat ng mga hari at mga mangangalakal, kapag ibinagsak ng "hanging

silangan" ng Islam ang kaayusang pang-ekonomiya ng daigdig, na lihim na sumuot sa kaharian ni Belsasar sa pamamagitan ng napabayaang "pader" sa dakong timog.

Ang "lunsod" o kaharian na tinatangisan ng mga hari at ng mga mangangalakal, at tungkol dito'y nagtatanong sila, "Aling lunsod ang maihahambing sa dakilang lunsod na ito?" ay ang kaharian ng patutot ng Tiro, na noon ay umaawit ng kanyang mga awit at nakikiapid sa mismong mga haring iyon. Lahat ng mga propeta ay nagsasalita tungkol sa wakas ng sanlibutan at sila'y nagkakasang-ayon sa isa't isa, kaya't ang mga mangangalakal na binanggit ni Ezekiel ay sila ring mga mangangalakal sa Apocalipsis kabanata labingwalo. Makaitlo sa Apocalipsis kabanata labingwalo ay nananangis sila, "Sa aba, sa aba," samantalang iginugupo ang dakilang lunsod at ang kaayusang pananalapi ng daigdig. Ang salitang Griyego na isinalin bilang "sa aba" sa siping iyon ay siya ring salitang isinalin nang makaitlo sa Apocalipsis, kabanata walo, talatang labintatlo, na doon ay isinalin sa ibang salitang Ingles.

At namasdan ko, at narinig ko ang isang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid, na nagsasabi sa malakas na tinig: Sa aba, sa aba, sa aba, sa mga nananahan sa lupa, dahil sa iba pang mga tinig ng pakakak na hihipan pa ng tatlong anghel! Apocalipsis 8:13.

Nananaghoy ang mga hari at ang mga mangangalakal sa pagkawasak ng ekonomiya ng sanlibutan sa mga salitang "alas, alas," na ang ibig sabihin ay "sa aba, sa aba," at ang "sa aba" ay sagisag ng Islam. Ang takot na sumakmal kay Belsasar at sa kanyang mga panginoon nang lumitaw ang sulat-kamay sa pader ay siyang takot na nalilikha kapag ang ekonomikong estruktura ng daigdig ay winawasak ng tuluy-tuloy na mga pag-atake ng Islam, na ginagamit ng Diyos bilang kasangkapan ng Kanyang probidensiya upang isakatuparan ang Kanyang pagpapatupad ng hatol sa mga umiinom ng alak ng Babilonia, yaon ay ang sapilitang pagpapatupad ng Linggo. Ang katotohanang ito ang tema ng "pasanin" sa Isaias dalawampu't tatlo hinggil sa patutot na "Tiro."

Ang pahayag tungkol sa Tyre. Tumaghoy kayo, kayong mga sasakyang-dagat ng Tarshish; sapagkat ito'y nawasak, anupa't walang bahay, walang mapapasukan: mula sa lupain ng Chittim ay ipinaalam ito sa kanila. Tumahimik kayo, kayong mga naninirahan sa pulo; ikaw na pinagyaman ng mga mangangalakal ng Zidon na tumatawid sa dagat. At sa malalaking tubig, ang binhi ng Sihor, ang ani ng ilog, ay siya niyang kita; at siya'y pamilihan ng mga bansa. Mapahiya ka, O Zidon: sapagkat ang dagat ang nagsalita, maging ang kalakasan ng dagat, na nagsasabi, Hindi ako nagdaramdam ng sakit sa panganganak, ni nagsisilang ng mga anak, ni nag-aaruga ng mga binata, ni nagpapalaki ng mga dalaga. Gaya ng balita tungkol sa Egypt, gayon sila lubhang magdaramdam sa balita tungkol sa Tyre. Tumawid kayo hanggang sa Tarshish; tumaghoy kayo, mga naninirahan sa pulo. Ito ba ang inyong maligayang lungsod, na ang pagkasinauna ay mula pa noong sinaunang mga araw? Ang sarili niyang mga paa ang magdadala sa kaniya sa malayo upang makipamayan. Sino ang kumatha ng payong ito laban sa Tyre, ang lungsod na nagpuputong, na ang mga mangangalakal ay mga prinsipe, na ang mga nakikipagkalakalan ay ang mga mararangal sa lupa? Ang Panginoon ng mga hukbo ang nagpasya nito, upang dungisan ang kapalaluan ng lahat ng kaluwalhatian, at upang dalhin sa paghamak ang lahat ng mararangal sa lupa. Lakaran mo ang iyong lupain na gaya ng isang ilog, O anak na babae ng Tarshish: wala nang lakas. Iniunat niya ang kaniyang kamay sa ibabaw ng dagat, niyanig niya ang mga kaharian: nagbigay ang Panginoon ng isang utos laban

sa lungsod ng kalakalan, upang wasakin ang mga katibayan nito. At sinabi niya, Hindi ka na magagalak pa, O ikaw na inaaping birhen, anak na babae ng Zidon: tumindig ka, tumawid ka sa Chittim; doon man ay hindi ka magkakaroon ng kapahingahan. Masdan mo ang lupain ng mga Chaldean; ang bayang ito ay wala, hanggang sa itinatag ito ng Assyrian para sa mga nananahan sa ilang: itinayo nila ang mga tore nito, itinindig nila ang mga palasyo nito; at winasak niya ito. Tumaghoy kayo, mga sasakyang-dagat ng Tarshish: sapagkat ang inyong lakas ay nawasak. At mangyayari sa araw na yaon, na ang Tyre ay malilimutan sa loob ng pitumpung taon, ayon sa mga araw ng isang hari: sa katapusan ng pitumpung taon ay aawit ang Tyre gaya ng isang patutot. Kumuha ka ng alpa, libutin mo ang lungsod, ikaw na patutot na nakalimutan; magpatugtog ka ng kaaya-ayang himig, umawit ka ng maraming awit, upang ikaw ay maalaala. At mangyayari, pagkatapos ng pitumpung taon, na dadalawin ng Panginoon ang Tyre, at siya'y babalik sa kaniyang upa, at makikiapid sa lahat ng mga kaharian ng sanlibutan sa ibabaw ng lupa. At ang kaniyang kalakal at ang kaniyang upa ay magiging kabanalan sa Panginoon: hindi ito itatago ni iimbakin; sapagkat ang kaniyang kalakal ay magiging para sa mga tumatahan sa harap ng Panginoon, upang kumain nang sapat, at para sa matitibay na kasuutan. Isaias 23:1-18.

Ang pitumpu't taon, na gaya ng "mga araw ng isang hari," ay kinakatawan ng kaharian ng Babilonia, sapagkat ang isang hari ay isang kaharian, at ang literal na Babilonia ay naghari sa loob ng pitumpu't taon. Nagtapos ang pitumpu't taon ng literal na Babilonia sa "oras" na lumitaw ang sulat-kamay sa mga dingding ng bulwagan ng piging ni Belsasar. Noong mismong gabing yaon siya ay pinatay, sa pamamagitan ng kapangyarihang dumaan sa "pader" nang hindi napansin, sapagkat siya'y nagpipista, umiinom ng alak ng Babilonia, samantalang ang orkestra ni Nebukadnezar ay tumutugtog ng musika, at ang patutot ng Tiro ay umaawit ng matamis na himig, at ang Israel na tumalikod ay sumasayaw at yumuyukod.

At sinakmal ng takot ang lahat ng mga kasangkot, sapagkat ang Diyos ay "nagpayo laban sa Tiro" at "nagpasya" "na dungisan ang kapalaluan ng lahat ng kaluwalhatian, at dalhin sa paghamak ang lahat ng mararangal sa lupa." Kaya't "niyugyog ang mga kaharian" ng Diyos sa pamamagitan ng "dakilang lindol" ng "oras" na yaon, sapagkat ang Diyos ay "nagbigay ng isang utos laban sa mangangalakal" na kaharian, "na wasakin ang mga moog nito." Sa "oras" ng pangamba para kay Belsasar, nagsimulang magsaliksik ang mga hari at ang mga mangangalakal upang maunawaan ang kahulugan ng nagliliyab na mga salita sa pader. Malapit nang maganap ang kamatayan ni Belsasar, ngunit sa sandaling iyon, siya ay buhay pa. Kaya't pinagsikapan niyang maunawaan ang mga mahiwagang salita at naghandog ng mga gantimpala sa mga pantas, kung kanilang maipapaliwanag ang sulat; ngunit hindi iyon nagawa, sapagkat ang mga pantas ng Babilonya ay gumagamit ng metodolohiya ng pag-aaral ng Bibliya na isang huwad na anyo ng katotohanan. Ang mga mahiwagang salita ay tulad ng pangitain ng isang aklat na tinatakan.

Nang magkagayo'y pumasok ang lahat ng mga pantas ng hari; ngunit hindi nila mabasa ang kasulatan, ni maipaalam sa hari ang pagpapakahulugan niyon. Nang magkagayo'y si haring Belsasar ay lubhang nabagabag, at nagbago ang anyo ng kaniyang mukha, at ang kaniyang mga mahal na tao ay nanggilalas. Ngayo'y ang reyna, dahil sa mga salita ng hari at ng kaniyang mga mahal na tao, ay pumasok sa bahay ng piging; at nagsalita ang reyna at nagsabi,

O hari, mabuhay ka magpakailanman: huwag kang mabagabag dahil sa iyong mga pag-iisip, ni magbago ang anyo ng iyong mukha: May isang lalaki sa iyong kaharian na nasa kaniya ang espiritu ng mga banal na diyos; at sa mga araw ng iyong ama ay nasumpungan sa kaniya ang liwanag at unawa at karunungan, na tulad ng karunungan ng mga diyos; na si haring Nebukadnezar, ang iyong ama—ang hari, sinasabi ko, ang iyong ama—ay ginawang pangulo ng mga salamangkero, mga astrologo, mga Caldeo, at mga manghuhula; yamang isang natatanging espiritu, at kaalaman, at unawa, ang pagpapaliwanag ng mga panaginip, at ang pagpapahayag ng mahihirap na salita, at ang paglutas ng mga pag-aalinlangan, ay nasumpungan sa gayong si Daniel, na pinangalanan ng hari na Beltesasar: ngayo'y ipatawag si Daniel, at ipahahayag niya ang pagpapakahulugan. Nang magkagayo'y dinala si Daniel sa harap ng hari. At nagsalita ang hari at sinabi kay Daniel, Ikaw ba yaong Daniel, na kabilang sa mga anak ng pagkabihag ng Juda, na dinala ng aking amang hari mula sa Juda? Nabalitaan ko rin ang tungkol sa iyo, na ang espiritu ng mga diyos ay nasa iyo, at na nasusumpungan sa iyo ang liwanag at unawa at natatanging karunungan. At ngayo'y dinala sa harap ko ang mga pantas, ang mga astrologo, upang basahin nila ang kasulatang ito at ipaalam sa akin ang pagpapakahulugan nito; ngunit hindi nila maipahayag ang pagpapakahulugan ng bagay: At aking narinig tungkol sa iyo, na kaya mong magbigay ng mga pagpapakahulugan at maglutas ng mga pag-aalinlangan: ngayon, kung mababasa mo ang kasulatan, at ipaalam sa akin ang pagpapakahulugan nito, ikaw ay mabibihisan ng damit na iskarlata, at magkakaroon ka ng tanikalang ginto sa iyong leeg, at ikaw ay magiging ikatlong pinuno sa kaharian. Daniel 5:8-16.

Ang reyna sa palasyo ay hindi asawa ni Belshazzar, kundi ang reyna ng kanyang lolo, at batid niya kung sino ang makabasa ng nakasulat sa dingding. May isang simbahan (sapagkat ang babae ay isang simbahan sa pananaw na propetiko) sa kaharian na nakaalam kung sino ang makaunawa sa mga lihim ng Diyos.

May isang babae sa palasyo na higit na marunong kaysa sa kanilang lahat—ang reyna ng lolo ni Belshazzar. Sa kagipitang ito, kinausap niya ang hari sa pananalitang naghatid ng isang sinag ng liwanag sa kadiliman. 'O hari, mabuhay ka magpakailanman,' aniya, 'huwag nawang mabalisa ang iyong mga pag-iisip, ni magbago ang anyo ng iyong mukha. May isang lalaki sa iyong kaharian na nasa kaniya ang espiritu ng mga banal na diyos; at sa mga araw ng iyong ama ay nasumpungan sa kaniya ang kaliwanagan, kaunawaan, at karunungan, na gaya ng karunungan ng mga diyos; na siya'y ginawang pangulo ni Haring Nebuchadnezzar, ang iyong ama, ang hari—sinasabi ko, ang iyong ama—ng mga salamangkero, mga astrologo, mga Caldeo, at mga manghuhula; ... ngayo'y ipatawag si Daniel, at ipahahayag niya ang kahulugan.'

"'Kung magkagayo'y dinala si Daniel sa harap ng hari.' Sa pagsisikap na tibayan ang kaniyang sarili at ipamalas ang kaniyang kapangyarihan, sinabi ni Belshazzar, 'Ikaw ba ang Daniel na mula sa mga anak ng pagkabihag ng Juda, na dinala ng hari, ama ko, mula sa Judea? Aking narinig nga ang tungkol sa iyo, na ang espiritu ng mga diyos ay nasa iyo, at na ang liwanag at kaunawaan at natatanging karunungan ay nasusumpungan sa iyo.... Ngayo'y kung mababasa mo ang sulat, at ipaalam sa akin ang kahulugan niyon, ikaw ay dadamitan ng kasuotang iskarlata, at magkakaroon ng kadena ng ginto sa iyong leeg, at ikaw ay magiging ikatlong pinuno sa kaharian.'"

Hindi namangha si Daniel sa anyo ng hari, ni nalito o nasindak sa kanyang mga salita. “Manatili nawa sa iyo ang iyong mga kaloob,” aniya, “at ibigay mo ang iyong mga gantimpala sa iba; gayon ma’y babasahin ko sa hari ang sulat, at ipababatid ko sa kanya ang kahulugan nito. O hari, ang Kataas-taasang Diyos ay nagbigay kay Nebukadnezar na iyong ama ng kaharian, at kamahalan, at kaluwalhatian, at karangalan.... Ngunit nang mataas ang kanyang puso, at tumigas ang kanyang isipan sa kapalaluan, siya’y pinababa mula sa kanyang luklukan ng pagkahari, at inalis sa kanya ang kanyang kaluwalhatian.... At ikaw, na kanyang anak, O Belsasar, ay hindi mo pinakumbaba ang iyong puso, bagaman batid mo ang lahat ng ito, kundi itinataas mo ang iyong sarili laban sa Diyos ng langit; at dinala nila sa harap mo ang mga sisidlan ng Kanyang bahay, at ikaw, at ang iyong mga mahal na tao, ang iyong mga asawa, at ang iyong mga kinakasamang babae, ay nagsiinom sa mga iyon, at iyong pinuri ang mga diyos na pilak at ginto, tanso, bakal, kahoy, at bato, na hindi nakakakita, ni nakaririnig, ni nakakikilala; at ang Diyos, na nasa Kanyang kamay ang iyong hininga, at na sa Kanya ang lahat ng iyong mga lakad, ay hindi mo niluwalhati.”

'Ito ang sulat na nakasulat, Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Ito ang kahulugan ng bagay: Mene: Binilang ng Diyos ang iyong kaharian at tinapos ito. Tekel: Ikaw ay natimbang sa mga timbangan, at nasumpungang kulang. Peres: Ang iyong kaharian ay hinati at ibinigay sa mga Medo at mga Persiano.'

Hindi lumihis si Daniel sa kaniyang tungkulin. Ipinahayag niya sa hari ang kasalanan nito, at ipinakita sa kaniya ang mga aral na sana’y natutuhan niya ngunit hindi. Hindi pinag-ukulan ni Belshazzar ng pansin ang mga pangyayaring lubhang mahalaga sa kaniya. Hindi niya nabasa nang wasto ang kasaysayan ng kaniyang lolo. Ipinataw sa kaniya ang pananagutan ng pagkakabatid sa katotohanan, ngunit ang praktikal na aral na sana’y kaniyang natutuhan at isinagawa ay hindi niya isinapuso; at ang kaniyang landas ng pagkilos ay naghatid ng tiyak na kahihinatnan.

Ito ang huling piging ng pagmamapuri na idinaos ng hari ng mga Caldeo; sapagkat Siya na matagal nagtitiis sa kalikuan ng tao ay nagpataw na ng hatol na hindi na mababawi. Lubhang nilapastangan ni Belsasar ang Siyang nagtaas sa kaniya bilang hari, at ang kaniyang panahon ng probasyon ay inalis sa kaniya. Samantalang ang hari at ang kaniyang mga maharlika ay nasa kasukdulan ng kanilang kalayawan, inilihig ng mga Persiano ang Eufrates mula sa daluyan nito, at nagmartsa papasok sa lungsod na walang bantay. Habang umiinom si Belsasar at ang kaniyang mga panginoon mula sa mga banal na sisidlan ni Jehova, at pinupuri ang kanilang mga diyos na pilak at ginto, si Ciro at ang kaniyang mga kawal ay nakatayo sa ibaba ng mga pader ng palasyo. “Nang gabing yaon,” sinasabi ng talaan, “napatay si Belsasar na hari ng mga Caldeo. At tinanggap ni Dario na taga-Media ang kaharian.” Bible Echo, Mayo 2, 1898.

Sa gitna ng krisis, kinilala ng reyna (isang iglesya) na may isang sanggunian na makatutukoy sa "Future for America". Muli, si Daniel ay tumindig sa kaniyang bahagi upang tuparin ang kaniyang layunin sa katapusan ng mga araw. Ang patotoo hinggil sa estandarte na ibinigay sa hurnong nagniningas nina Shadrach, Meshach, at Abednego ay ngayo’y ibinibigay ni Daniel, habang idinaragdag niya sa linya ng katotohanan na sa "oras" ng krisis ng batas sa Linggo, yaong mga kumakatawan sa estandarte ay ihaharap sa mga awtoridad ng estado upang magpatotoo sa

katotohanan.

"Ihahain nila kayo sa mga kapulungan, ... oo, at sa harap ng mga gobernador at mga hari ay dadalhin kayo alang-alang sa Akin, bilang patotoo sa kanila at sa mga Hentil." Mateo 10:17, 18, R. V. Ang pag-uusig ay magpapalaganap ng liwanag. Ang mga lingkod ni Cristo ay ihaharap sa mga dakilang tao ng sanlibutan, na kung hindi dahil dito, marahil ay hindi kailanman makakarinig ng ebanghelyo. Ang katotohanan ay naipagbaluktot sa mga taong ito. Nakinig sila sa mga maling paratang tungkol sa pananampalataya ng mga alagad ni Cristo. Madalas, ang tanging paraan nila upang matutuhan ang tunay nitong katangian ay ang patotoo ng mga dinala sa paglilitis dahil sa kanilang pananampalataya. Sa pagsisiyasat, ang mga ito ay inaatasang sumagot, at ang kanilang mga hukom ay kailangang makinig sa patotoong ipinapahayag. Ang biyaya ng Diyos ay ipagkakaloob sa Kanyang mga lingkod upang harapin ang kagipitan. "Ibibigay sa inyo," wika ni Jesus, "sa oras ding iyon ang sasabihin ninyo. Sapagkat hindi kayo ang nagsasalita, kundi ang Espiritu ng inyong Ama ang nagsasalita sa inyo." Habang nililiwanagan ng Espiritu ng Diyos ang isip ng Kanyang mga lingkod, ang katotohanan ay maipapahayag sa banal nitong kapangyarihan at kahalagahan. Ang mga tumatanggi sa katotohanan ay tatayong magsakdal at aapi sa mga alagad. Ngunit sa gitna ng pagkawala at pagdurusa, maging hanggang sa kamatayan, nararapat na ihayag ng mga anak ng Panginoon ang kaamuan ng kanilang banal na Huwaran. Sa gayon mahahayag ang kaibhan sa pagitan ng mga kampon ni Satanas at ng mga kinatawan ni Cristo. Itataas ang Tagapagligtas sa harap ng mga pinuno at ng bayan." *The Desire of Ages*, 354.

Gaya ng tatlong mararangal, hindi interesado si Daniel sa anumang mga kaloob, ni hindi niya kinailangang ensayuhin ang kanyang sasabihin. Payak lamang niyang inilahad ang pagpapakahulugan ng "pitong panahon," na kinakatawan sa dingding.

Ipagpapatuloy namin ang salaysay hinggil kay Belshazzar sa susunod na artikulo.

Ang mga hindi tapat sa gawain ng Diyos ay salat sa prinsipyo; ang kanilang mga motibo ay hindi yaong uri na aakay sa kanila na piliin ang matuwid sa lahat ng pagkakataon. Ang mga lingkod ng Diyos ay nararapat na laging madama na sila'y nasa ilalim ng masid ng kanilang nagpapagawa. Siya na nagbantay sa lapastangang piging ni Belshazzar ay nasa lahat ng ating mga institusyon, sa tanggapan ng pagtutuos ng mangangalakal, sa pribadong pagawaan; at ang walang-dugong kamay ay kasing-tiyak na nagtatala ng iyong pagpapabaya gaya ng itinala nito ang kakila-kilabot na hatol sa haring mapanlapastangan. Ang hatol kay Belshazzar ay nasulat sa mga salitang apoy, "Tinimbang ka sa timbangan, at nasumpungang kulang"; at kung mabigo kang tuparin ang iyong mga pananagutang ipinagkaloob ng Diyos, gayon din ang magiging iyong kahatulan. *Mga Mensahe sa mga Kabataan*, 229.